

Zaak C-291/19

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

9 april 2019

Verwijzende rechter:

Curtea de Apel Braşov (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 maart 2019

Verzoekende partij:

SO

Verwerende partij:

TP e.a.

Voorwerp van het hoofdgeding

Klacht van verzoekster SO bij de afdeling strafrecht van Curtea de Apel Braşov (rechter in tweede aanleg Braşov) tegen de beschikkingen waarbij de met de zaak belaste aanklager, respectievelijk de hoofdaanklager van de afdeling van het parket van de Înalta Curte de Casație și Justiție (hoogste rechterlijke instantie, Roemenië) - Direcția Națională Anticorupție (nationaal directoraat voor corruptiebestrijding) – Afdeling bestrijding van met corruptie gelijkgestelde misdrijven, heeft besloten tot seponering, respectievelijk handhaving van de seponering, van strafklachten waarbij verzoekster aangifte heeft gedaan van misdrijven die zijn begaan door openbaar aanklagers, rechters en een advocaat

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Krachtens artikel 19, lid 3, onder b), VEU en artikel 267 VWEU verzoekt Curtea de Apel Braşov om uitlegging van beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006, van artikel 2 VEU, artikel 4, lid 3, VEU en van het in

artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie neergelegde beginsel van onafhankelijkheid van de rechters, alsmede van artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

Prejudiciële vragen

1. Dient het bij beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing te worden beschouwd als een handeling van een instelling van de Unie in de zin van artikel 267 VWEU, die ter uitlegging kan worden voorgelegd aan het Hof van Justitie van de Europese Unie?

2. Zijn de vereisten die zijn geformuleerd in de in het kader van dat mechanisme opgestelde verslagen bindend voor Roemenië, in het bijzonder (maar niet uitsluitend) wat betreft de verplichting om wetswijzigingen door te voeren die in overeenstemming zijn met de conclusies van het mechanisme voor samenwerking en toetsing, de aanbevelingen van de Commissie van Venetië en de Groep van Staten tegen Corruptie van de Raad van Europa?

3. Dient artikel 2, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 3, VEU, aldus te worden uitgelegd dat de verplichting voor Roemenië om zich te houden aan de vereisten in de verslagen worden opgesteld in het kader van het bij beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 ingestelde mechanisme voor samenwerking en toetsing, valt onder de verplichting van de lidstaat om de beginselen van de rechtsstaat te eerbiedigen?

4. Verzet het beginsel van de onafhankelijkheid van de rechters, dat is neergelegd in artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en in artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, zoals uitgelegd in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Grote kamer, arrest van 27 februari 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), zich tegen de oprichting van een afdeling die bij het parket van de Înalta Curte de Casație și Justiție (hoogste rechterlijke instantie, Roemenië) is belast met het onderzoek naar strafbare feiten die zijn gepleegd binnen het gerechtelijk apparaat, gelet op de wijze van benoeming/ontzetting van aanklagers die deel uitmaken van die afdeling, de wijze van uitoefening van de functies binnen de afdeling alsmede de wijze waarop de bevoegdheid wordt vastgesteld, in verband met het geringe aantal werkplekken binnen deze afdeling?

5. Verzet artikel 47 [tweede alinea] van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie betreffende het recht op een eerlijk proces door een behandeling van de zaak binnen een redelijke termijn zich tegen de oprichting van een afdeling die bij het parket van de Înalta Curte de Casație și Justiție is belast met het onderzoek naar strafbare feiten die zijn gepleegd binnen het gerechtelijk apparaat, gelet op de wijze van uitoefening van de functies binnen de afdeling en de wijze

waarop de bevoegdheid wordt vastgesteld, in verband met het geringe aantal functies binnen deze afdeling?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht en aangevoerde Unierechtspraak

Artikel 2, artikel 4, lid 3, en artikel 19, lid 1, VEU

De artikelen 37 en 38 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Bulgarije en Roemenië en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond

Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

Beschikking 2006/928/EG van de Commissie van 13 december 2006 tot vaststelling van een mechanisme voor samenwerking en toetsing van de vooruitgang in Roemenië ten aanzien van specifieke ijkpunten op het gebied van de hervorming van het justitiële stelsel en de bestrijding van corruptie

Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de voortgang van Roemenië met betrekking tot het mechanisme voor samenwerking en toetsing van 25 januari 2017, waarin wordt aangegeven dat de maatregelen die ter verwezenlijking van de doelstellingen van het mechanisme voor samenwerking en toetsing worden genomen „enkel volledig kunnen worden beoordeeld door na te gaan of de effecten ervan in de praktijk merkbaar zijn en of deze maatregelen kunnen worden beschouwd als onomkeerbaar en verankerd in het wettelijk en institutioneel kader van Roemenië”, en dat „onderliggende kwesties zoals het ter discussie stellen van de onafhankelijkheid van het gerecht en het gezag van rechtelijke beslissingen en soms de specifieke pogingen om hervormingen terug te draaien, onvermijdelijk hebben geleid tot een vertraging van het tempo van de vorderingen om de doelstellingen van het mechanisme voor samenwerking en toetsing te verwezenlijken”.

Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de voortgang van Roemenië met betrekking tot het mechanisme voor samenwerking en toetsing van 13 november 2018, punt 3.1, „Ijkpunt 1: onafhankelijkheid van het gerecht en hervorming van het justitiële stelsel”, in het kader van hoofdstuk 3, „Evaluatie van de voortgang bij de uitvoering van de aanbevelingen van het verslag van januari 2017”, en hoofdstuk 4, „Conclusie”.

Arrest van het Hof van 27 februari 2018, Associação Sindical dos Juizes Portugueses (C-64/16, EU:C:2018:117), de punten 42-44

Arrest van het Hof van 25 juli 2018, Minister for Justice and Equality (Gebreken in het gerechtelijk apparaat) (C-216/18 PPU, EU:C:2018:586), punt 48

Arrest van 13 juni 2017, Florescu e.a. (C-258/14, EU:C:2017:448)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

De artikelen 175 en 297 van Codul penal (het wetboek van strafrecht) en de artikelen 339, 340 en 341 van Codul de procedură penală (het wetboek van strafprocesrecht), waarvan de inhoud is weergegeven in het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-195/19.

Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (wet nr. 78/2000 op de preventie, de opsporing en de bestraffing van corruptie), artikel 13², waarin is bepaald dat, wanneer een ambtenaar in gevallen van ambtsmisbruik voor zichzelf of voor een ander een onrechtmatig voordeel heeft, de bijzondere strafbeperkingen met een derde worden verhoogd.

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (wet nr. 304/2004 betreffende de rechterlijke organisatie), de artikelen 88¹-88⁹, waarvan de inhoud is weergegeven in het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-195/19, en de artikelen 88¹⁰ en 88¹¹ betreffende de detachering van officieren en agenten van de gerechtelijke politie bij de afdeling die is belast met onderzoeken naar strafbare feiten gepleegd binnen het gerechtelijke apparaat (hierna: „de onderzoeksafdeling”), onder de directe leiding en direct toezicht van de aanklagers van de afdeling en de opname in de afdeling van specialisten op het gebied van de verwerking en het gebruik van informatie, economie, financiën, douane, informatica en op andere gebieden. Deze twee artikelen zijn ingevoerd bij Ordonanța de urgență a Guvernului (noodverordening van de regering) nr. 12/2019.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019, die onder meer wet nr. 304/2004 wijzigt en aanvult. Bij deze verordening is aan artikel 88¹ een nieuw lid toegevoegd, lid 6, waarin staat dat bij strafbare feiten die onder de bevoegdheid vallen van de onderzoeksafdeling, met inbegrip van de beschikkingen die voor de inwerkingtreding van de verordening zijn gegeven, onder „hiërarchisch hogere aanklager” wordt verstaan de hoofdaanklager van de afdeling. Ook wijzigt deze verordening artikel 88⁷, waarin in lid 1, onder d), aan de onderzoeksafdeling een nieuwe bevoegdheid wordt toegekend, namelijk de uitoefening en de intrekking van rechtsmiddelen in zaken waarvoor de afdeling bevoegd is, met inbegrip van bij gerechten aanhangige zaken of zaken die voor de inwerkingtreding van de verordening definitief zijn afgedaan.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2018 betreffende maatregelen voor de wijze van functioneren van de onderzoeksafdeling, de artikelen I en II, waarvan de inhoud is weergegeven in het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-195/19.

Arrest nr. 3 van 26 februari 2019 van de Înalta Curte de Casație și Justiție, dat is gewezen in de procedure ter beslechting van rechtsvragen, waarin in het kader van de uitlegging van artikel 88⁸, lid 2, van wet nr. 304/2004 is geoordeeld dat bij terechtzittingen in zaken waarvoor de onderzoeksafdeling bevoegd is en waarbij

het nationaal directoraat voor corruptiebestrijding strafvervolgning heeft ingesteld, de deelname vereist is van de aanklagers van de gerechtelijke afdeling van het parket van de Înalta Curte de Casație și Justiție of andere aanklagers van het parket van de rechterlijke instantie waarbij de zaak aanhangig is.

Arresten nr. 1519/2011 en nr. 2/2012 van de Curtea Constituțională (grondwettelijk hof, Roemenië), waarvan de relevante inhoud is weergegeven in het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-195/19, en arrest nr. 104/2018 van Curtea Constituțională, waarvan de relevante inhoud, namelijk de punten 88 en 90 van het arrest, is weergegeven in het verzoek om een prejudiciële beslissing in zaak C-83/19.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Met vier strafklachten heeft SO zich in december 2015 en februari 2016 aangifte gedaan van het in artikel 13² van wet nr. 78/2000 juncto artikel 297, lid 1, van het wetboek van strafrecht neergelegde strafbare feit van ambtsmisbruik door vier magistraat-aanklagers, alsmede over ongeoorloofde beïnvloeding zoals bedoeld in artikel 291, lid 1, van het wetboek van strafrecht door een advocaat van de orde van advocaten van Brașov. Volgens SO hebben de genoemde aanklagers in strijd met hun bevoegdheden gehandeld, hetzij door de ongerechtvaardigde weigering om bepaalde zaken in behandeling te nemen, informatie te verschaffen of kopieën van documenten uit een strafvervolgingsdossier ter beschikking te stellen, hetzij door de overschrijding van hun wettelijke bevoegdheden en de vaststelling van onwettige en ongegronde handelingen.
- 2 Hierna heeft SO ook een strafklacht ingediend tegen twee magistraat-rechters van de Judecătoria Brașov (rechter in eerste aanleg Brașov) en de Tribunalul Brașov (rechter in eerste/tweede aanleg Brașov), waarbij zij stelde dat die rechters deel uitmaken van een criminele organisatie die in meerdere zaken jegens haar negatieve vonnissen wijst.
- 3 Na de zaak te hebben onderzocht, heeft het parket van de Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) - nationaal directoraat voor corruptiebestrijding – afdeling bestrijding van met corruptie gelijkgestelde misdrijven bij beschikking van 8 september 2017 besloten de zaak te seponeren, waarbij het heeft vastgesteld dat de feiten niet onder de bepalingen van het wetboek van strafrecht vallen en dat die niet met de in het wetboek van strafrecht bedoelde schuld zijn begaan, en dat er geen sprake is van oprichting van een criminele organisatie.
- 4 SO heeft tegen deze beschikking van de met de zaak belaste aanklager bezwaar ingediend bij de hiërarchisch hogere aanklager, de hoofdaanklager van de afdeling bestrijding van met corruptie gelijkgestelde misdrijven van het nationaal directoraat voor corruptiebestrijding, die dit bezwaar bij beschikking van 20 oktober 2017 ongegrond heeft verklaard.

- 5 In deze omstandigheden heeft SO bij de rechterlijke instantie tegen dit seponeringsbesluit een klacht ingediend, dat, nadat deze instantie zich onbevoegd had verklaard, op 11 september 2018 bij de verwijzende rechter, Curtea de Apel Braşov, is ingeschreven.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 6 De verwijzende rechter wijst erop dat de deelname van een aanklager in de betrokken procedure vereist is en dat in het begin een aanklager van het nationaal directoraat voor corruptiebestrijding aan de terechtzittingen heeft deelgenomen, en na de inwerkingtreding van de wijzigingen van wet nr. 304/2004 en na arrest nr. 3 van de ICCJ van 26 februari 2019 een aanklager van het parket van Curtea de Apel Braşov. Indien de verwijzende rechter de klacht van verzoekster SO gegrond zou verklaren, zou hij de zaak vervolgens ter strafvervolgning verwijzen naar de onderzoeksafdeling.
- 7 Ook wijst deze rechter erop dat het, gelet op het feit dat de deelname van de aanklagers van de onderzoeksafdeling voor de verdere behandeling van het hoofdgeding vereist is, noodzakelijk is dat wordt vastgesteld of het Unierecht zich verzet tegen een interne regeling waarbij een dergelijke speciale afdeling van het parket wordt opgericht.
- 8 Ten aanzien van de eerste vraag, die betrekking heeft op de aard van het mechanisme voor samenwerking en toetsing, merkt de verwijzende rechter op dat dit mechanisme bij beschikking 2006/928/EG is ingesteld op grond van de artikelen 37 en 38 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Bulgarije en Roemenië en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond.
- 9 Gelet op deze bepalingen, het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 25 januari 2017 en de mogelijkheid om sancties op te leggen indien de gedane toezeggingen niet gestand worden gedaan, en onder verwijzing naar het arrest van het Hof van 13 juni 2017, Florescu e.a., waarin het Hof heeft geoordeeld dat het memorandum van overeenstemming tussen de Europese Gemeenschap en Roemenië, gesloten te Boekarest en te Brussel op 23 juni 2009, is te beschouwen als een handeling van een instelling van de Europese Unie in de zin van artikel 267 VWEU, die voor uitlegging aan het Hof kan worden voorgelegd, is de verwijzende rechter van oordeel dat duidelijk moet worden gemaakt of het mechanisme voor samenwerking en toetsing een handeling is die ter uitlegging aan het Hof kan worden voorgelegd.
- 10 Ten aanzien van de tweede vraag verwijst de verwijzende rechter naar het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2018, waarin in de conclusies staat dat „om de situatie te verhelpen, de volgende maatregelen worden aanbevolen: [...] Onmiddellijke opschorting van de tenuitvoerlegging van de wetten inzake het justitiële stelsel en de daarop volgende noodverordeningen en herziening van de wetten inzake het justitiële stelsel met

volledige inachtneming van de aanbevelingen van het mechanisme voor samenwerking en toetsing, de Commissie van Venetië en de Groep van Staten tegen Corruptie (GRECO) van de Raad van Europa”, en verzoekt deze rechter het Hof om vast te stellen of de in de verslagen over het mechanisme uitdrukkelijk aanbevolen maatregelen een bindend karakter hebben, waardoor de verwijzende rechter kan vaststellen of de interne bepalingen inzake de oprichting van de onderzoeksafdeling zijn geschorst of moeten worden geschorst, en of het bindende karakter uitsluitend betrekking heeft op de conclusies van het verslag of ook op de andere constatering in het verslag, in het bijzonder de constatering inzake nationale maatregelen die in strijd zijn met de aanbevelingen van de Europese Commissie voor Democratie door Recht (Commissie van Venetië) en de Groep van Staten tegen Corruptie (GRECO).

- 11 In dit verband wijst de verwijzende rechter op het feit dat in het verslag van de Commissie van 13 november 2018 uitdrukkelijk is aangegeven dat de oprichting van de speciale onderzoeksafdeling een van de maatregelen is die een negatief effect heeft gehad op de onafhankelijkheid van de rechters en het vertrouwen in het gerechtelijk apparaat heeft ondermijnd.
- 12 Dienaangaande is in advies nr. 924 van de Commissie van Venetië van 20 oktober 2018 uitdrukkelijk aangegeven dat „er grote zorgen zijn met betrekking tot [...] de nieuwe afdeling die is belast met onderzoeken naar door magistraten gepleegde strafbare feiten”, en in het ad-hocverslag over Roemenië van 19-23 maart 2018 van de GRECO is er in de punten 33 en 34 onder meer op gewezen dat „[d]e oprichting [...] van een nieuwe afdeling die is belast met onderzoeken naar strafbare feiten gepleegd binnen het gerechtelijk apparaat een van de meest controversiële veranderingen is en door velen wordt beschouwd als een onregelmatigheid in het huidige institutionele kader, in het bijzonder (i) doordat niet uit gegevens of specifieke beoordelingen blijkt dat sprake is van structurele problemen in het gerechtelijk apparaat die dit initiatief rechtvaardigen, (ii) vanwege de wijze waarop de directie van die afdeling wordt benoemd, en (iii) aangezien deze afdeling, in tegenstelling tot andere gespecialiseerde organen die zich toeleggen op strafvervolging, niet over passende onderzoekers en onderzoeksinstrumenten beschikt. Ook is benadrukt dat deze afdeling onmiddellijk overbelast zou raken vanwege de bepalingen [...] op grond waarvan veel zaken direct van andere afdelingen van het parket naar deze afdeling zouden worden overgeheveld, terwijl het aantal beoogde werkplekken (in het wetsontwerp 15) niet in verhouding staat tot de verwachte werklast” en dat er „bovendien wordt gevreesd dat deze structuur gemakkelijk zou kunnen worden gebruikt om zaken die onder gespecialiseerde parketten vallen, te ontnemen of dat deze afdeling in gevoelige en belangrijke zaken zou kunnen tussenkomen wanneer er klachten tegen een magistraat worden ingediend, waarvoor deze nieuwe afdeling automatisch bevoegd zou zijn”. In dit advies wordt aanbevolen om af te zien van de oprichting van de onderzoeksafdeling.
- 13 Met de derde en de vierde vraag verzoekt de verwijzende rechter het Hof, ongeacht het antwoord op de eerste en de tweede vraag, vast te stellen of de in het

Verdrag betreffende de Europese Unie opgenomen beginselen die aan de Unierechtsorde ten grondslag liggen, aldus moeten worden uitgelegd dat die zich verzetten tegen de genoemde nationale regelingen, omdat zij de rechtsstaat en de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht in gevaar brengen, gelet op de inhoud van die regelingen en de in het kader van het mechanisme voor samenwerking en toetsing en de Commissie van Venetië en de GRECO uitgevoerde analyse.

- 14 In dit verband verwijst de verwijzende rechter naar artikel 19, lid 1, VEU en de arresten van het Hof in de zaken Associação Sindical dos Juizes Portugueses (C-64/16), de punten 42-44, en Minister for Justice and Equality (Gebreken in het gerechtelijk apparaat) (C-216/18), punt 48, waarna hij wijst op een aantal kritiekpunten van de Commissie van Venetië en de GRECO met betrekking tot de wijzigingen van wet nr. 304/2004 die hebben geleid tot de oprichting van de onderzoeksafdeling.
- 15 Het eerste kritiekpunt heeft betrekking op de structuur van de onderzoeksafdeling, die bestaat uit 15 aanklagers die jaarlijks duizenden zaken moeten behandelen. Deze zaken werden voorheen door meer dan 150 aanklagers bij 19 afdelingen van het parket behandeld, waaruit duidelijk blijkt dat de 15 aanklagers van de afdeling overbelast zullen raken, wat de kwaliteit van de strafvervolging zal schaden.
- 16 Een ander kritiekpunt betreft het feit dat de onderzoeksafdeling is opgezet als een structuur die enkel in Boekarest is gevestigd, waardoor de aangeklaagde magistraten een veel grotere inspanning moeten leveren en hogere kosten moeten opbrengen om bij de zittingen aanwezig te zijn, wat afbreuk kan doen aan hun recht van verweer.
- 17 Bovendien is er kritiek op de procedure voor de benoeming van de hoofdaanklager en van de 14 andere aanklagers, waarbij het sollicitatiegesprek voor 60 % meeweegt, wat onvoldoende garanties biedt voor een onpartijdig selectieproces.
- 18 Voorts is het onduidelijk op welke wijze redelijkerwijs kan worden onderzocht of de aanklagers van de onderzoeksafdeling zelf strafbare feiten begaan, met name strafbare feiten in verband met hun werk.
- 19 Ook is er kritiek op de wijzigingen die op grond van noodverordening van de regering nr. 7/2019 zijn doorgevoerd, zonder goedkeuring van de Consiliul Superior al Magistraturii (Roemeense hoge raad voor de magistratuur). Er wordt gedacht dat de invoering van lid 6 van artikel 88¹ van wet nr. 304/2004 dus bedoeld is om de afdeling buiten de bevoegdheid van de algemeen aanklager te plaatsen, totdat de afdeling feitelijk wordt omgevormd tot een afzonderlijk parket.
- 20 Aangezien de strafvordering tegen een magistraat ertoe kan leiden dat die magistraat uit zijn functie wordt ontzet, kan de onderzoeksafdeling, gelet op de onderzochte aspecten inzake de organisatie en het functioneren ervan, worden beschouwd als een drukmiddel dat afbreuk kan doen aan de onafhankelijkheid van de rechter.

- 21 Met betrekking tot de vijfde vraag noemt de verwijzende rechter een aantal omstandigheden waardoor hij voldoende twijfels heeft of de onderzoeksafdeling bij de strafvervolging en de gerechtelijke procedure kan verzekeren dat de zaak binnen een redelijke termijn wordt behandeld.
- 22 Het feit dat op 5 maart 2019 slechts 6 van de 15 aanklagers waren benoemd, wat neerkomt op een bezettingsgraad van 40 %, wat veel lager is dan bij andere parketten, het feit dat na de startdatum van de werkzaamheden van de onderzoeksafdeling 1 422 zaken bij de afdeling waren aangemeld, en deze afdeling bovendien 795 algemene zaken moet behandelen (klachten, verzoeken, memories, diverse verzoeken), en het feit dat de onderzoeksafdeling de mogelijkheid heeft om ook andere strafvervolgingsdossiers over te nemen wanneer er strafklachten tegen magistraten in verband met die dossiers worden ingediend, met name wat betreft gevoelige dossiers en dossiers waarvoor veel media-aandacht is, zijn redenen waarom de verwijzende rechter twijfelt of de afdeling een doeltreffend onderzoek kan verrichten en kan verzekeren dat de zaken binnen een redelijke termijn worden behandeld, waardoor het de vraag is of de onderzochte nationale wetgeving verenigbaar is met de vereisten van artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- 23 De verwijzende rechter verwijst naar drie andere verzoeken om een prejudiciële beslissing, in de zaken C-83/19, C-127/19 en C-195/19, waarin vragen zijn gesteld die gedeeltelijk overeenkomen met de vragen in de onderhavige zaak.

WERKDOEL